

Mot til å stå i det..

HVORDAN GI GOD ÅNDELIG OG EKSISTENSIELL OMSORG TIL ALVORLIG SYKE OG DØENDE?

- et samarbeidsprosjekt mellom Haugesund kommune, Utviklingssenter for sykehjem og hjemmetjenester (USHT) i Helse Fonna kommunene og Den norske kirke i Haugesund.

AV ARVE DALBY, DIAKON OG PROSJEKTLEDER, DEN NORSKE KIRKE, HAUGESUND, OG KRISTIN BIE CAND. SAN., FAGKONSULENT, USHT I HELSE FONNA KOMMUNENE, OG KREFTKOORDINATOR OG FAGANSVARLIG SYKEPLEIER I HAUGESUND KOMMUNE

Bakgrunn, mål og gjennomføring:

Retten til tros- og livssynsutøvelse er et grunnleggende behov, og en viktig side ved pasienters rett til å være medbestemmende i hvordan pleie- og omsorg planlegges og gjennomføres. Kommunen har et ansvar for å sikre at pasienters åndelige og eksistensielle behov blir ivarettatt slik pasienten ønsker det også i livets slutfase, uavhengig av diagnose. Pleiepersonell gir uttrykk for at det er et vanskelig tema å ta opp med pasienter. Diakon i Den norske kirke tok initiativ til en søknad om midler fra Helsedirektoratet for å gjennomføre et kompetansehevingsprosjekt. Målet for prosjektet var å tilby deltakerne konkrete verktøy som utgangspunkt for «den vanskelige samtalen» i form av undervisning, og gjennom refleksjon i grupper utforske hva som fremmer, og hva som hindrer den enkeltes tilnærming til pasienters eksistensielle og åndelig behov.

Prosjektet er grunnlag for en samarbeidsmodell for kommunens helse- og omsorgstjenester og Den norske kirke i Haugesund.

I alt deltok 112 personer i prosjektet som ble startet i 2016 og avsluttet våren 2018. Det første året deltok pleiepersonell som arbeidet på lindrende avdeling, og i hjemmetjenesten med lindring. Det andre året ble prosjektet utvidet til å omfatte ordinære sykehjemsavdelinger og hjemmetjenesten generelt. Begge årene deltok også diakoner og prester i Den norske kirke og ledere fra andre tros- og livssynssamfunn.

Metoder for kompetanseheving var undervisning, fagdager og refleksjonsgrupper.

Evaluerings:

Prosjektet ble evaluert i form av spørreskjema med åpne spørsmål for å få innsikt i om deltakerne hadde fått ny kunnskap, andre perspektiver på egen praksis, endret praksis, og om dette hadde betydning for arbeidets praksis. Svarene ble analysert ved hjelp av hermeneutisk meningsfortolkning.

Resultat:

Undervisning og refleksjon ga faglig påfyll som ufarliggjorde det å ta initiativ til den vanskelige samtalen. Deltakerne fikk verktøy til bruk i slike samtaler. De fleste hadde stort utbytte av refleksjonsgruppene hvor de delte tanker og erfaringer om åndelige og eksistensielle behov, og tilnæringsmåter. De fikk økt innsikt i egne holdninger, verdier og erfaringer, og hvordan egen praksis kan endres i samsvar med undervisningstemaene.

I større grad enn før prosjektet startet blir eksistensielle og åndelige behov diskutert, kartlagt og dokumentert i praksis.

Konklusjon:

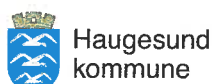
Vekslingen mellom teori og systematisk, regelmessig refleksjon er betydningsfull for å utvikle ny forståelse for, og nye perspektiver på temaer som er vanskelige. Dette førte til at deltakerne fikk mere oppmerksomhet på pasienters eksistensielle og åndelige behov, og at praksis ble forbedret.

Kontaktperson: kristin.bie@haugesund.kommune.no

Facebook: usht helse fonna

DEN NORSKE KIRKE

Haugesund
kommune

Utviklingssenter
for sykehjem og hjemmetjenester
Helse Fonna